

Fordelingen av inntekter i kommunene

Audun Langørgen
og Rolf Aaberge

Denne artikkelen viser at verdien av mottatte kommunale tjenester i gjennomsnitt er høyere for personer med middels inntekter enn for personer med lave eller høye inntekter, når inntektene omfatter både private inntekter (fratrullet skatt) og verdien av kommunale tjenester (fratrullet kommunale gebyrer). Dette skyldes at det særlig er barnefamilier og pleietrengende pensjonister som mottar relativt mye kommunale tjenester, og at disse gruppene er overrepresentert blant familier med middels inntekter. Både inntektsnivå, nivået på verdien av kommunale tjenester og ulikheten i fordelingen av inntekt varierer betydelig mellom kommunene. Befolkningens inntekter i kommuner med høye gjennomsnittsinntekter er ofte mer ulikt fordelt enn i kommuner med lavere gjennomsnittsinntekter. Dette gjelder særlig for de kommunene hvor det er høye markedsinntekter per innbygger, mens ulikheten derimot er lav i de fleste kommuner hvor kommunale brukersubsidier utgjør en større andel av innbyggernes inntekter (f.eks. i kommuner med høye kraftinntekter eller høye statstilskudd per innbygger).

Innledning*

Fordelingen av økonomisk velferd blant personer avhenger både av private inntekter i husholdningene og hvor mye hver person mottar av kommunale tjenester. En helhetlig fordelingsanalyse forutsetter derfor at inntektsbegrepet blir utvidet til å omfatte verdien av kommunale tjenester. Vi definerer derfor *utvidet inntekt* som summen av private inntekter (fratrullet skatt) og verdien av de kommunale tjenestene som personene mottar (fratrullet kommunale gebyrer). Ved å analysere data om kommunale tjenester og inntektsdata i sammenheng, kan vi belyse flere interessante spørsmål. For det første kan vi studere virkningen av kommunale tjenester på fordelingen av velferd mellom alle personer som er bosatt i Norge. Vi skal her undersøke om det er personer med lave, middels eller høye inntekter som mottar mest kommunale tjenester. For det andre vil vi i denne artikkelen sammenlikne ulike kommuner og fylker mht. gjennomsnittlig inntektsnivå, kommunalt tjenestetilbud og ulikhet i inntektsfordelingen innenfor hver enkelt geografiske/administrative enhet. Vi søker å identifisere kommuner og fylker som skiller seg ut langs følgende fire dimensjoner:

- Hvor er det lav eller høy utvidet inntekt per innbygger?
- Hvor er det små eller store inntektsforskjeller når en ser på utvidet inntekt?
- Hvor er det lavt eller høyt kommunalt tjenestetilbud per innbygger?
- Hvor virker det kommunale tjenestetilbudet utjevne eller ulikhetsskapende på fordelingen av utvidet inntekt?

Videre vil vi i denne artikkelen beskrive ulike sammenhenger mellom disse dimensjonene. For eksempel studeres sammenhengen mellom nivået på det kommunale tjenestetilbudet og ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt i hver enkelt kommune. Vi diskuterer også sammenhengen mellom gjennomsnittet og ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt etter kommune.

Metoder for verdsetting og fordeling av kommunale tjenester på personer

De metodene som blir benyttet i denne artikkelen, er dokumentert i Aaberge og Langørgen (2003). For å verdsette de kommunale tjenestenes bidrag til økonomisk velferd, har vi benyttet en metode som korrigerer kommunenes utgifter for variasjoner i enhetskostnadene i produksjonen av kommunale tjenester. Disse enhetskostnadene antas å variere blant annet som en funksjon av kommunestørrelse og bosettingsmønster. Tallfestingen av variasjoner i enhetskostnadene er basert på empiriske analyser av kommunenes økono-

Audun Langørgen er forsker ved Gruppe for kommunal og regional økonomi (audun.langorgen@ssb.no)

Rolf Aaberge er forsker ved Gruppe for kommunal og regional økonomi (rolf.aaberge@ssb.no)

* Dette prosjektet har mottatt prosjektstøtte fra Kommunal- og regionaldepartementet og Norges forskningsråd.

miske atferd. På grunn av smådriftsulempen og desentraliseringskostnader finner vi at enhetskostnadene er forholdsvis høye i små kommuner med spredtbyggd bosetting. For å korrigere for dette blir verdien av de kommunale tjenestene nedjustert i forhold til utgiftene i små og spredtbygde kommuner, mens verdien av de kommunale tjenestene blir oppjustert i forhold til utgiftene i store og tettbygde kommuner.

Vi har ufullstendig informasjon om hvem som er mottakere av kommunale tjenester og hvordan verdien av de kommunale tjenestene fordeler seg på ulike brukere. For å fordele verdien av tjenestene må vi derfor utnytte tilgjengelig informasjon i kombinasjon med forenklerende antakelser. Tilgangen på informasjon om brukerne varierer mellom ulike kommunale tjenester. Vi har fordelt verdien av de kommunale tjenestene på følgende åtte sektorer:

1. Administrasjon
2. Utdanning
3. Barnehager og fritidshjem
4. Helsestell
5. Sosiale tjenester
6. Pleie og omsorg
7. Kultur
8. Infrastruktur

For hver av disse sektorene har vi utført ulike analyser og beregninger som sørger for at verdien av tjenestene blir fordelt på personer og familier. Beregningene kombinerer ulike datakilder, blant annet registerdata (individopplysninger for hele befolkningen), levekårsundersøkelsene (utvalgsundersøkelser på individnivå), klientstatistikk (antall mottakere av ulike tjenester etter alder og kjønn på kommunenivå) og kommuneregnskapene (kommunenes utgifter innenfor ulike tjenesteytende sektorer). Innenfor utdanningssektoren kan gruppen av mottakere (elever) tilnærmet identifiseres ved hjelp av opplysninger om alder i registerstatistikken. På grunn av obligatorisk skolegang for aldersgruppen 6-15 år definerer vi denne aldersgruppen som elever i grunnskolen. Innenfor sektorene administrasjon og infrastruktur er det lite informasjon om hvordan verdien av tjenestene fordeler seg på ulike befolkningsgrupper. Vi har derfor antatt at verdien av tjenestene i disse sektorene fordeler seg likt på personer eller familier som er bosatt i samme kommune, mens de kommunale brukersubsidiene selvsagt vil variere mellom kommuner som følge av forskjeller i kommunale inntekter, prioriteringer mellom sektorer og enhetskostnader i tjenesteproduksjonen.

For de øvrige sektorene er fordelingen av verdsatte kommunale tjenester basert på alders- og kjønnsspesifikke dekningsgrader som er rapportert inn for hver kommune, og informasjon i levekårsundersøkelsene om fordelingen av tjenester (på nasjonalt nivå) etter

kjennetegn som familietype og utdanningsnivå. Noen av tjenestene blir behandlet som forsikringsordninger hvor ulike sosio-demografiske grupper mottar en andel av de verdsatte tjenestene som er bestemt av sannsynligheten for å være mottaker i hver delpopulasjon. Dette gjelder for sektorene helsestell, sosiale tjenester og pleie og omsorg.¹ Verdien av de mottatte tjenestene øker dermed som en funksjon av sannsynligheten for å være mottaker og som en funksjon av nivået på de verdsatte tjenestene per innbygger i bostedskommunen. Innenfor pleie og omsorg finner vi at sannsynligheten for å være mottaker øker med økende alder, er høyere for eldre kvinner enn for eldre menn, og er høyere for enslige enn for gifte personer. Sannsynligheten for å være mottaker varierer også mellom kommuner som følge av at vi utnytter informasjon om fordelingen av mottakere mellom kommuner.

Barnehager blir ikke betraktet som en forsikringsordning, men blir kun ansett å øke velferden for de familiene som faktisk har barnehageplass. Siden vi ikke kjenner eksakt hvilke barn som har barnehageplass, trekker vi ut det riktige antall barna på hvert alderstrinn innenfor hver kommune som vi antar er i barnehage. Når vi trekker ut barna tar vi også hensyn til informasjon i levekårsundersøkelsene som viser at enslige forsørgere og mødre med høyt utdanningsnivå har relativt høy sannsynlighet for å få barnehageplass. Denne metoden er utformet for å reprodusere viktige trekk ved fordelingen av barnehageplasser på kommuner, aldersstrinn, familietyper og etter foreldrenes utdanningsnivå. Dette er gjort for at de barna som er trukket ut, skal kunne betraktes som representative for de barna som faktisk er i barnehage.

Fordelingen av verdsatte tjenester er i hovedsak foretatt ut fra sannsynligheten for å være mottaker. Vi har i liten grad tatt hensyn til at pleietyngden kan variere etter ulike kjennetegn som f.eks. alder. Dette skyldes at vi har lite informasjon om hvordan ressursbruken per mottaker varierer med slike kjennetegn. Det vil være en svært omfattende oppgave å føre statistikk over hvor mye ressurser kommunene bruker på hver enkelt mottaker. Vi har derfor benyttet analyser og antakelser som medfører at beregningene er usikre.

For å fordele kommunale gebyrer på brukerne har vi benyttet liknende metoder som ble benyttet for å fordele verdien av kommunale tjenester, der vi også har tatt hensyn til informasjon om inntektsgraderte satser for kommunale gebyrer i barnehager og eldreomsorg.

Definisjon av utvidet inntekt

Vi benytter følgende definisjon:

$$\text{Utvidet inntekt} = \text{Privat inntekt etter skatt} + \text{Kommunale brukersubsidier}$$

¹ Sosiale tjenester omfatter barnevern og rusmiddelvern, mens økonomisk sosialhjelp er holdt utenfor i definisjonen av kommunale brukersubsidier. Sosialhjelp blir i stedet regnet som en kontantoverføring, og er derfor inkludert i våre tall for private inntekter.

Privat inntekt etter skatt består av markedsinntekter og kontantoverføringer med fradrag for skatter. Markedsinntekter omfatter lønnsinntekt, netto næringsinntekt og brutto kapitalinntekt. Kontantoverføringer består av ytelser fra folketrygden, tjenestepensjon, dagpenger ved arbeidsledighet, bidrag, barnetrygd, bostøtte, stipend, forsørgerfradrag, sosialhjelp, grunn- og hjelpestønad, kontantstøtte og engangsstønad ved fødsel. Vi viser til Epland (1998) for en mer utførlig omtale av de enkelte inntektskomponentene.

Kommunale brukersubsidier defineres som verdien av kommunale tjenester med fratrekk for kommunale gebyrer. Tjenestene er verdsatt og fordelt på personer som forklart ovenfor. Verdien av fylkeskommunale og statlige brukersubsidier er holdt utenfor i analysen.

Variasjoner i kommunenes inntekter per innbygger er av stor betydning for deres evne til å finansiere brukersubsidier til innbyggerne. For en detaljert framstilling av finansieringen av kommunene viser vi til NOU (1996:1) og NOU (1997:8). De viktigste inntektskildene for kommunene er skatteinntekter og rammeoverføringer fra statsforvaltningen. Skattesatsen for kommuneskatten blir fastsatt av staten, og var i 1998 på 10,75 prosent av alminnelig inntekt. En slik flat skattesats vil isolert sett bidra til at kommuner med høye private inntekter også får et høyt nivå på kommunale inntekter. Men dette blir motvirket gjennom fordelingen av rammetilskudd til kommunene, der det er innarbeidet et inntektsutjevneende og et utgiftsutjevneende tilskudd. Formålet med disse ordningene er å utjevne de økonomiske forutsetningene for et likeverdig tjenestetilbud. Langørgen (2001) viser imidlertid at det er betydelige forskjeller i kommunenes økonomiske handlefrihet, noe som skyldes at utjevningen i inntektssystemet er ufullstendig og at enkelte inntektskomponenter er skjevt fordelt på kommuner. Dette gjelder blant annet kraftinntekter, øremerkete tilskudd, skjønnstilskudd og regionalpolitisk motiverte tilskudd.

Vi vil benytte familie som økonomisk enhet, mens individ er analyseenhet. Ideelt sett vil vi foretrekke å bruke koshushold som økonomisk enhet. Siden denne studien benytter inntektsdata koplet med folkeregisteret for 1998, har vi bare opplysninger om familiesammensetning. I de fleste tilfeller vil imidlertid hushold og familie være sammenfallende. Et viktig unntak er samboere uten felles barn, som blir registrert som enslige i det sentrale folkeregisteret. Et annet unntak gjelder borteboende studenter som ikke melder flytting, og som derfor blir inkludert i familien til foreldrene. For en drøfting av disse problemene viser vi til Åserud (2000) og Mogstad (2003).

Familieinntekter framkommer ved aggregering av inntekter innenfor en familie. I mangel av informasjon om fordelingen innad i familien, er det vanlig å anta at inntektene blir delt likt slik at hvert familiemedlem

oppnår samme økonomiske velferd. Vi benytter denne antakelsen også for kommunale brukersubsidier, noe som innebærer at alle familiemedlemmene drar nytte av tjenestene selv om noen bare er indirekte mottakere. Alternativet til kommunale brukersubsidier er enten å kjøpe liknende tjenester i markedet eller å yte tjenestene som intern husholdsproduksjon. Det er derfor mest rimelig å anta at alle familiemedlemmene må dele byrdene ved et eventuelt bortfall av kommunale brukersubsidier.

For å sammenlikne økonomisk velferd blant individer som lever i hushold som varierer i størrelse og sammensetning, er det vanlig å benytte en ekvivalensskala (også kalt forbruksenhet). Formålet med ekvivalensskalaer er å korrigere for stordriftsfordeler når en sammenlikner individenes materielle velferd. Utgifter til varige konsumgoder som bil og bolig utgjør en betydelig budsjettandel, og muligheten for felles konsum av slike goder medfører at kostnadene for å opprettholde en gitt levestandard ikke dobles når et hushold øker fra f.eks. én til to voksne personer. En ekvivalensskala tilordner en forbruksvekt til hvert hushold som viser hvilket forbrukspotensiale hver av husholdsmedlemmene har i forhold til personene i et referansehushold, i vårt tilfelle enslige voksne.

For en nærmere diskusjon om valg av ekvivalensskala viser vi til Aaberge og Melby (1998). I denne analysen følger vi OECD-studien til Atkinson med flere (1995) og bruker den såkalte kvadratrotskalaen for å justere privat inntekt etter skatt for stordriftsfordeler i konsumet. Dette innebærer at familiens samlede inntekter blir dividert med kvadratrotten av antall familiemedlemmer for å finne en ekvivalentinntekt som antas å være sammenliknbar på tvers av familier med ulik størrelse. Vi benytter også ulike ekvivalensskalaer for de kommunale tjenestene, der vi antar at det er stordriftsfordeler i konsumet av sosiale tjenester, pleie og omsorg og infrastruktur, mens de øvrige kommunale tjenestene antas å være goder som ikke gir stordriftsfordeler i konsumet som en funksjon av familiens størrelse. Kommunale gebyrer er i likhet med private inntekter omregnet ved hjelp av kvadratrotskalaen, slik at gebyrene blir behandlet på samme måten som skatter. Alle kronebeløp som er gjengitt i denne artikkelen er målt som ekvivalente beløp for året 1998.

Fordelingen av utvidet inntekt for hele Norges befolkning

Sammenliknet med de fleste andre land har Norge forholdsvis lav ulikhet i fordelingen av private inntekter etter skatt. Aaberge og Langørgen (2003) viser at bidraget fra de kommunale tjenestene gir en tilnærmet nøytral effekt på fordelingen av utvidet inntekt. Det vil si at fordelingseffekten er om lag den samme som man ville fått ved en lik kontantoverføring til hele befolkningen.

Tabell 1. Desilgjennomsnitt for utvidet inntekt, inntekt etter skatt og kommunale brukersubsidier, 1998-kroner

	Utvidet inntekt	Inntekt etter skatt	Kommunale brukersubsidier
1. desil	101 000	77 400	23 600
2. desil	144 600	118 800	25 900
3. desil	165 500	138 900	26 600
4. desil	182 900	155 600	27 300
5. desil	198 900	171 300	27 700
6. desil	215 000	187 300	27 800
7. desil	232 800	205 200	27 600
8. desil	254 700	227 800	26 800
9. desil	287 300	263 600	23 700
10. desil	444 900	424 000	20 900

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Det betyr imidlertid ikke at de kommunale brukersubsidiene er uavhengige av inntektsnivået. I tabell 1 er personene rangert etter utvidet inntekt, og det er foretatt en inndeling i desilgrupper, der hvert desil omfatter 10 prosent av befolkningen, slik at utvidet inntekt stiger med stigende desil. Innenfor hver desilgruppe har vi beregnet gjennomsnittet for utvidet inntekt, inntekt etter skatt og kommunale brukersubsidier. Vi ser at private inntekter etter skatt øker entydig med økende desil for utvidet inntekt. Kommunale brukersubsidier er derimot i gjennomsnitt økende for lavere desiler og avtakende for høyere desiler. Aaberge og Langørgen (2003) viser at dette resultatet har sammenheng med at barnefamilier og eldre over 80 år, som mottar relativt mye kommunale tjenester, er overrepresentert i den sentrale delen av inntektsfordelingen. Det nasjonale velferdssystemet i Norge omfatter ordninger som alderspensjon, barnetrygd, kontantstøtte og kommunale brukersubsidier som bidrar til at relativt få eldre over 80 år og barnefamilier havner i de laveste inntektsdesilene. På den annen side er det relativt sjelden at barnefamilier og eldre over 80 år har høye markedsinntekter, noe som fører til at disse gruppene er underrepresentert i de høyeste inntektsdesilene.

Fordelingen av utvidet inntekt etter fylke

For å måle ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt benytter vi Gini-koeffisienten, mens en tilhørende konsentrasjonskoeffisient viser bidraget til ulikhet fra kommunale brukersubsidier. Det er gjort nærmere rede for disse koeffisientene i boksen til høyre.

Tabell 2 viser gjennomsnitt og ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt for hele landet og innenfor hvert fylke. Tabellen viser også gjennomsnitt og bidrag til ulikhet for kommunale brukersubsidier. Fylkene er rangert etter nivået på gjennomsnittlig utvidet inntekt. Akershus og Oslo har høyest gjennomsnittlig utvidet inntekt, mens gjennomsnittet er lavest i Hedmark, Oppland og Nord-Trøndelag. Oslo skiller seg ut som det fylket som har høyest ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt. Fylkene i Nord-Norge, samt Nord-Trøndelag og Sogn og Fjordane har forholdsvis lav ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt.

Gini-koeffisienten og konsentrasjonskoeffisienten

For å oppsummere ulikheten i en fordeling er det vanlig å benytte Gini-koeffisienten. Denne indikatoren varierer mellom 0 og 1, der verdien null svarer til at alle har lik (ekvivalent)inntekt, mens verdien 1 tilsvarer at all inntekt blir disponert av kun én person. Gini-koeffisienten øker altså med økende ulikhet i fordelingen.

Gini-koeffisienten tillater en dekomponering som gjør det mulig å identifisere bidragene til ulikhet fra de enkelte inntektskomponentene som inngår i definisjonen av utvidet inntekt. Vi vil begrense oss til å gjengi resultatene for Gini-koeffisienten basert på de to inntektskomponentene private inntekter etter skatt (komponent 1) og kommunale brukersubsidier (komponent 2), der utvidet inntekt er lik summen av komponentene. En dekomponering av Gini-koeffisienten (G) kan da skrives på formen

$$(1) \quad G = \text{Inntektsandel}(1) \times \text{Konsentrasjonskoeffisient}(1) + \text{Inntektsandel}(2) \times \text{Konsentrasjonskoeffisient}(2)$$

Inntektsandelene viser hvor stor andel av utvidet inntekt totalt som er representert ved hver av komponentene. En inntektsandel er lik gjennomsnittet for en inntektskomponent som andel av gjennomsnittet for utvidet inntekt. Konsentrasjonskoeffisientene informerer om hvorvidt de ulike komponentene bidrar til utjevning eller fungerer ulikhetsskapende på fordelingen av utvidet inntekt. Når inntektsandelen til en komponent er positiv, vil en negativ konsentrasjonskoeffisient innebære negativ samvariasjon, som betyr at komponenten virker utjevnende på den totale ulikheten, dvs. at individer med lave utvidete inntekter vil motta større beløp av komponenten enn individer med høye utvidete inntekter. En positiv verdi på konsentrasjonskoeffisienten vil derimot uttrykke positiv samvariasjon, noe som betyr at komponenten bidrar til større ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt. Når konsentrasjonskoeffisienten er lik 0 gir komponenten et nøytralt bidrag til ulikheten. Dette vil f.eks. være tilfelle hvis komponenten er fordelt likt på alle individer. Konsentrasjonskoeffisienten kan variere mellom -1 og 1, der verdien -1 innebærer at komponenten er maksimalt utjevnende, mens verdien 1 innebærer at komponenten er maksimalt ulikhetsskapende. Verdien 1 tilsvarer at inntektskomponenten i sin helhet blir disponert av den personen som har høyest utvidet inntekt.

I denne artikkelen vil vi fokusere på gjennomsnitt og ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt, samt gjennomsnitt og konsentrasjonskoeffisient for kommunale brukersubsidier. Inntektsandelen for kommunale brukersubsidier er da lik forholdet mellom de to rapporterte gjennomsnittene. Inntektsandelen og konsentrasjonskoeffisienten for private inntekter etter skatt kan avledes fra de rapporterte tallene når vi vet at inntektsandelene summerer seg til 1 og vi i tillegg benytter likning (1).

Tabell 2. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt etter fylke, 1998

Fylke	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
Akershus	252 400	0,233	24 500	-0,008
Oslo ¹	241 700	0,286	29 000	0,005
Rogaland	234 300	0,221	26 200	-0,035
Finnmark	229 100	0,176	37 000	0,010
Buskerud	221 800	0,213	24 600	-0,042
Hordaland	221 500	0,208	24 700	-0,034
Sogn og Fjordane	218 900	0,186	27 600	-0,026
Møre og Romsdal	217 600	0,195	25 000	-0,026
Troms	217 500	0,188	29 800	0,020
Vestfold	216 900	0,214	22 900	-0,030
Vest-Agder	215 700	0,201	26 100	-0,018
Aust-Agder	214 400	0,207	25 900	-0,011
Nordland	212 600	0,182	29 700	-0,004
Telemark	211 200	0,196	25 600	-0,023
Sør-Trøndelag	210 300	0,200	23 900	-0,009
Østfold	209 100	0,206	23 200	-0,041
Oppland	202 600	0,194	22 900	-0,030
Nord-Trøndelag	202 500	0,179	25 200	-0,021
Hedmark	200 800	0,197	22 800	-0,031
Hele landet	222 800	0,218	25 800	-0,015

¹ Verdsettingen av kommunale tjenester i Oslo bygger på modellprediksjon etter at de kommunale inntektene er splittet på en kommunal og en fylkeskommunal del.

Fylkene i Nord-Norge - og særlig Finnmark - skiller seg også ut ved at de har relativt høye kommunale brukersubsidier per innbygger.² Dette har sammenheng med inntektssystemet for kommunene der det blir gitt særlig høye tilskudd fra staten til kommuner i Nord-Norge, blant annet gjennom et eget Nord-Norge tilskudd. Langørgen og Aaberge (2002) viser også at innbyggerne i Nord-Norge (særlig Finnmark) mottar relativt mye i statlige kontantoverføringer, noe som har en utjevnende effekt på fordelingen av utvidet inntekt.

Hedmark, Oppland, Vestfold, Østfold og Sør-Trøndelag har forholdsvis lave kommunale brukersubsidier per innbygger. Disse fylkene ligger også forholdsvis langt nede på rangeringen etter utvidet inntekt, slik at inntekt etter skatt også ligger under landsgjennomsnittet. Dette kan skyldes at disse fylkene i liten grad er omfattet av distriktpolitiske virkemidler som gir kompensasjon gjennom skattesystemet og inntektssystemet for kommunene.

For hele landet og for de fleste fylkene finner vi at kommunale brukersubsidier har en svakt utjevnende effekt på fordelingen av utvidet inntekt (se siste kolonne i tabell 2). Den utjevnende effekten er sterkest i Østfold og Buskerud.

Tabell 3. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt etter kommunestørrelse, 1998

Antall innbyggere	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
0 - 1 999	211 400	0,186	35 900	0,047
2 000 - 4 999	209 800	0,194	25 800	-0,027
5 000 - 9 999	213 900	0,194	25 300	-0,028
10 000 - 19 999	219 500	0,198	24 600	-0,030
20 000 - 99 999	226 600	0,218	25 000	-0,011
100 000 og over	234 200	0,259	26 900	-0,004

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Fordelingen av utvidet inntekt etter kommunestørrelse

I tabell 3 er befolkningen delt inn i seks grupper etter størrelse på bostedskommunen. Vi finner her at de minste kommunene med under 2000 innbyggere skiller seg ut ved at de har høye kommunale brukersubsidier per innbygger, samtidig som de kommunale brukersubsidiene har en (svakt) ulikhetsskapende effekt på fordelingen av utvidet inntekt. Den ulikhetsskapende effekten skyldes delvis at det er relativt store forskjeller i kommunenes inntekter innenfor gruppen av små kommuner. I denne gruppen er det en tendens til at personer som bor i kommuner med lave kommunale brukersubsidier har lavere private inntekter etter skatt enn personer som bor i kommuner med høye kommunale brukersubsidier. Dessuten er det også relativt mange barnefamilier med barn i grunnskolealder som ligger over medianen for utvidet inntekt i de små kommunene, slik at tilbudet av grunnskoleopplæring har en ulikhetsskapende effekt på fordelingen av utvidet inntekt blant innbyggerne i små kommuner.

De fire største byene med over 100 000 innbyggere skiller seg ut ved at de har høye private inntekter etter skatt og høy ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt. Den høye ulikheten må ses i sammenheng med at markedsinntekter er en dominerende inntektskomponent i de store byene, og at denne komponenten virker ulikhetsskapende, se Langørgen og Aaberge (2002). Vi gjør imidlertid oppmerksom på at det er betydelig variasjon både i inntektsnivå og inntektsulikhet innenfor hver av gruppene, og viser til tabell A.1 for resultater angående de enkelte kommunene.

Fordelingen av utvidet inntekt etter kommune

I dette avsnittet vil vi beskrive fordelingen av utvidet inntekt innenfor hver kommune. Detaljerte resultater for alle landets kommuner er rapportert i tabell A.1 i vedlegget. Ulike kommuner kan her sammenlikne seg med hverandre, eller med tall for fylker og hele landet som er rapportert i tabell 2. Tabellen gir resultater på kommunenivå for de fire dimensjonene som er omtalt

² Også i Oslo finner vi høye kommunale brukersubsidier, men her må vi ta et forbehold pga. mulige feilkilder i metoden for å splitte kommunale og fylkeskommunale utgifter.

innledningsvis i artikkelen. Vi er imidlertid også interessert i å identifisere kommuner som skiller seg ut som forholdsvis ekstreme langs hver av de fire dimensjonene. Vi har derfor plukket ut 20 eller 30 kommuner langs hver dimensjon som enten har spesielt lave eller spesielt høye verdier på hver indikator. For utvidet inntekt per innbygger er kommunene også gruppert i små, mellomstore og store kommuner der vi plukker ut de fem laveste og fem høyeste observasjonene innenfor hver gruppe.³ Resultater for slike ekstremkommuner er rapportert i tabellene A.2-A.9 i vedlegget.

Figur 1-4 gir en oversikt over det regionale mønsteret for hver av de fire dimensjonene. I figur 1-3 er kommunene delt inn i tre grupper med lav, middels og høy verdi langs hver dimensjon. Den første gruppen omfatter de 25 prosent av kommunene med de laveste verdiene, den tredje gruppen omfatter de 25 prosent av kommunene med de høyeste verdiene, mens den mellomste gruppen omfatter de øvrige 50 prosent av kommunene med middels verdier. I figur 4 er kommunene delt inn i fire grupper, der negative verdier på konsentrasjonskoeffisienten angir at bidraget til ulikhet fra kommunale brukersubsidier er utjevnende, mens positive verdier angir at bidraget er ulikhetsskapende. Grensene mellom svakere og sterkere effekter er satt ved $\pm 0,05$.

For å studere sammenhenger mellom ulike dimensjoner, viser vi til tabell 4 som inneholder korrelasjoner på kommunenivå mellom de ulike målene som vi bruker for å beskrive fordelingen av utvidet inntekt innenfor hver enkelt kommune. Vi finner en positiv korrelasjon mellom gjennomsnitt og ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt etter kommune. Den positive korrelasjonen må ses i sammenheng med at markedsinntekter utgjør en viktig inntektskomponent i mange kommuner med høy gjennomsnittlig utvidet inntekt, og at markedsinntektene virker ulikhetsskapende. Eksempler på slike kommuner er større byer og kommuner i omlandet til de største byene. Men som vi skal se nedenfor finnes det også eksempler på kommuner med høyt gjennomsnitt og lav ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt. Dette gjelder blant annet for kraftkommuner der kommunale brukersubsidier har en relativt høy inntektsandel.

Vi finner en positiv korrelasjon mellom gjennomsnittene for kommunale brukersubsidier og utvidet inntekt. Dette skyldes blant annet at det er en del mindre sentrale kommuner (spesielt på Østlandet og i Trøndelag) som både har lave private inntekter etter skatt og lave kommunale brukersubsidier per innbygger. I kommunene i Finnmark ligger utvidet inntekt klart over landsgjennomsnittet til tross for at markedsinntektene ligger betydelig lavere enn landsgjennomsnittet, se

Tabell 4. Korrelasjoner mellom kommunenes gjennomsnitt, ulikhet og bidrag fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt, 1998

	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
Utvidet inntekt				
Kroner per innbygger	1,000			
Ulikhet (Gini)	0,314	1,000		
Kommunale brukersubsidier				
Kroner per innbygger	0,418	-0,439	1,000	
Konsentrasjonskoeffisienten	0,194	-0,214	0,524	1,000

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

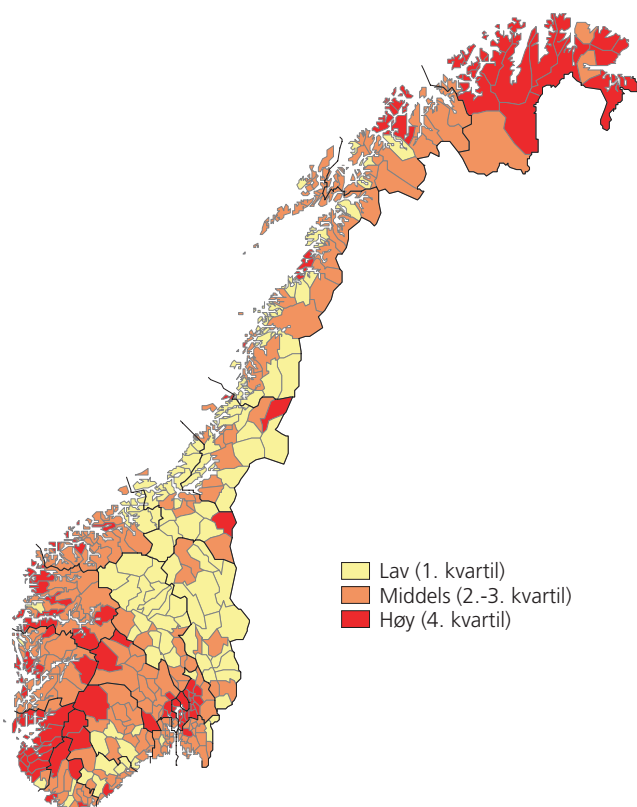
Langørgen og Aaberge (2002). I disse kommunene er det først og fremst statstilskudd til kommunene, oftest kontantoverføringer til individer og lave skatter som bidrar til kombinasjonen av høy utvidet inntekt og høye kommunale brukersubsidier per innbygger. Det er også enkelte kommuner med høye skatteinntekter som har et kommunalt tjenestetilbud som ligger høyere enn landsgjennomsnittet. Dette gjelder f.eks. Asker og Bærum. De høye kommunale skatteinntektene skyldes høye markedsinntekter, samtidig som skatteinntektene bidrar til å finansiere et høyt kommunalt tjenestetilbud. Både høye markedsinntekter og høyt kommunalt tjenestetilbud bidrar til høy utvidet inntekt per innbygger.

Vi finner en negativ sammenheng mellom kommunale brukersubsidier per innbygger og ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt. I kommuner med høye kommunale brukersubsidier er inntektsandelen for kommunale brukersubsidier forholdsvis høy. Siden private inntekter etter skatt virker ulikhetsskapende, mens kommunale brukersubsidier ofte virker tilnærmet nøytralt eller svakt utjevnende, fører dette til at ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt blir lavere i kommuner med høye kommunale brukersubsidier. Eksempler på kommuner med høye kommunale brukersubsidier finner vi særlig blant kraftkommuner. Eksempler på kommuner med høy ulikhet i fordelingen av utvidet inntekt finner vi særlig blant sentrale kommuner og vekstkommuner, der det ofte er forholdsvis høye markedsinntekter per innbygger. Disse kommunene ligger sjelden noe særlig høyere enn landsgjennomsnittet for kommunale brukersubsidier per innbygger.

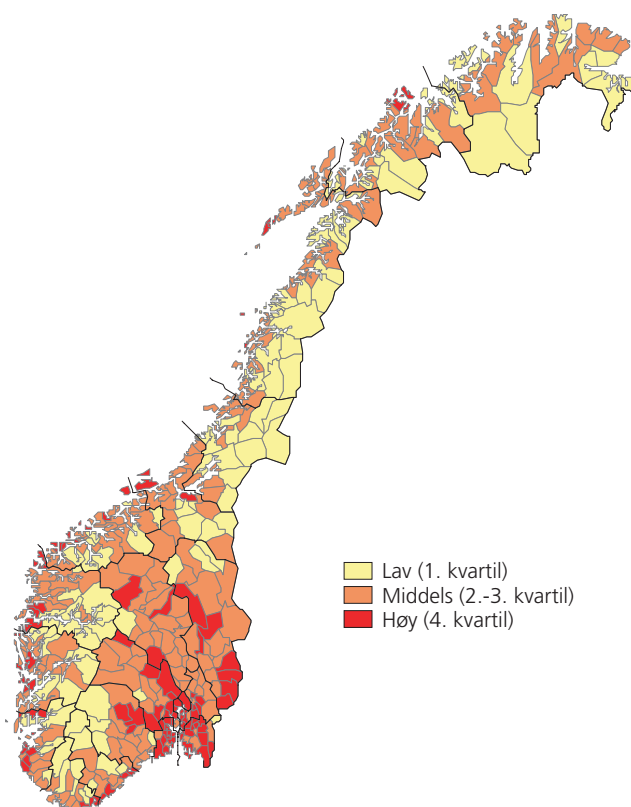
Vi finner en positiv sammenheng mellom gjennomsnittet og konsentrasjonskoeffisienten for kommunale brukersubsidier. Blant rike kraftkommuner og små distriktkommuner med høye statstilskudd per inn-

³ Dette er gjort fordi kommuner av ulik størrelse kan ha forskjellige levekostnader, noe som bidrar til å svekke sammenliknbarheten av inntekter opptjent i ulike regioner og kommunetyper. For en diskusjon av disse problemene viser vi til Mogstad (2003).

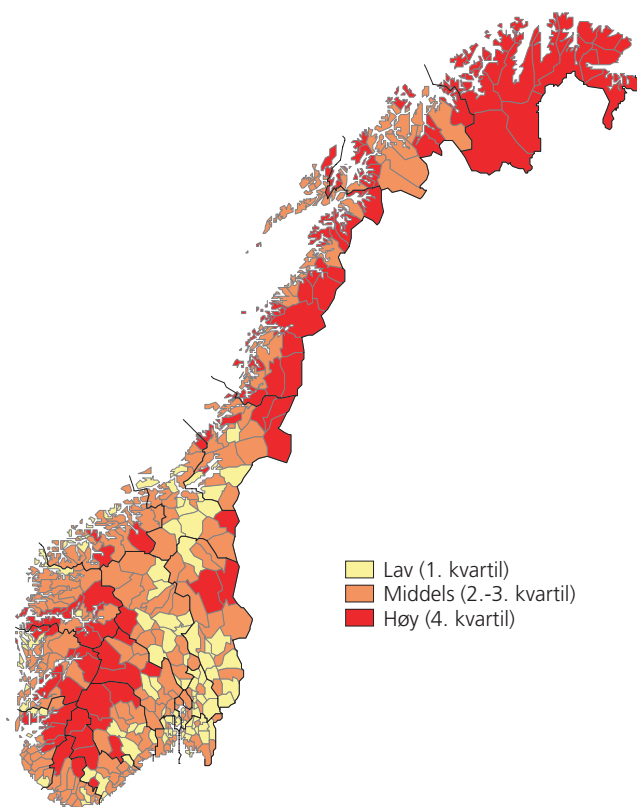
Figur 1. Gjennomsnittlig utvidet inntekt etter kommune, 1998

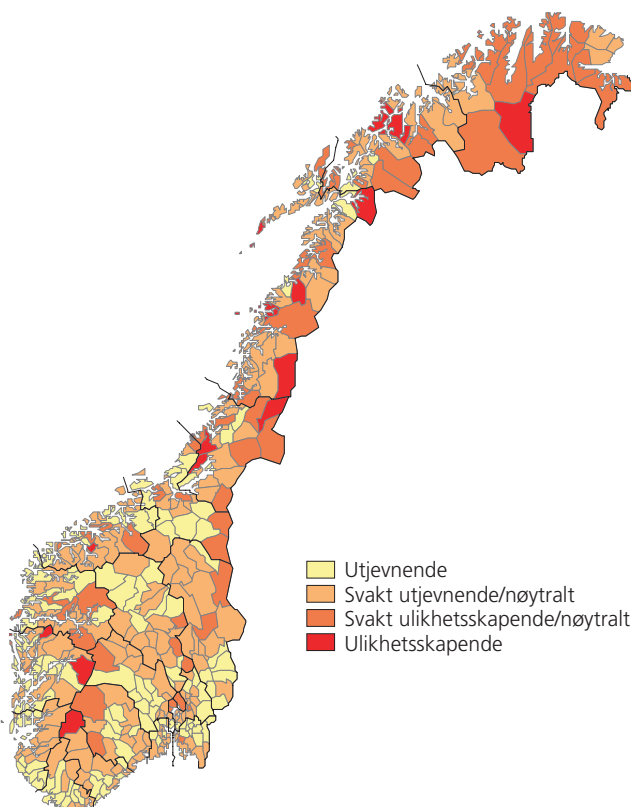
Figur 2. Ulikhet (Gini) for utvidet inntekt etter kommune, 1998

Figur 3. Kommunale brukersubsidier per innbygger, 1998

Figur 4. Bidraget til ulikhet fra kommunale brukersubsidier, 1998

Kilde: Statistisk sentralbyrå.
Kartgrunnlag: Statens kartverk.

bygger finner vi at kommunale tjenester oftere virker ulikhetsskapende. Her må vi imidlertid bemerke at de kommunale tjenestene i de rike kommunene vanligvis virker mer ulikhetsskapende med utgangspunkt i et lavt nivå på ulikheten. På grunn av et høyt kommunalt tjenestetilbud blir enkelte grupper som mottar mye kommunale tjenester (f.eks. enslige eldre over 80 år og familier med barn i grunnskolealder) løftet opp til et høyt nivå for utvidet inntekt, noe som bidrar til at de kommunale tjenestene får en ulikhetsskapende profil.

Om de kommunale tjenestene virker utjevne eller ulikhetsskapende vil imidlertid variere mellom kommuner, og ikke bare som en følge av ulikt nivå på det kommunale tjenestetilbudet innenfor forskjellige tjenesteytende sektorer. Befolkningens sammensetning etter alder, kjønn, familietype, familiestørrelse og sammensetning, utdanningsnivå og private inntekter vil påvirke fordelingen av kommunale brukersubsidier og samspillet mellom ulike inntektskomponenter som inngår i utvidet inntekt.

Som ulike eksempler på betydningen av kommunale tjenester for inntektsfordelingen vil vi gå nærmere inn på kommunene Bykle og Austrheim. Bykle skiller seg ut som kommunen med de desidert høyeste kommunale brukersubsidiene per innbygger, noe som skyldes høye kraftinntekter. De høye kommunale brukersubsidiene bidrar også til at utvidet inntekt per innbygger ligger høyere enn i noen annen kommune. Ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt er imidlertid blant de laveste i landet, samtidig som kommunale brukersubsidier har en relativt sterk ulikhetsskapende effekt. Den ulikhetsskapende effekten har sammenheng med at hele 29 prosent av de eldre over 80 år havner i 10. desil for utvidet inntekt, samtidig som 94 prosent av barna i grunnskolealder hører til familier som ligger over medianen for utvidet inntekt. Det kommunale tilbudet av eldreomsorg og utdanning virker derfor ulikhetsskapende i Bykle (internt i kommunen). Vi gjør imidlertid oppmerksom på at dette resultatet er basert på enkelte antakelser blant annet om fordelingen av eldreomsorg på familietyper som er avledet fra informasjon på nasjonalt nivå. Slike antakelser bidrar til at resultater for enkeltkommuner er usikre. Vi utnytter imidlertid også detaljert informasjon for hver kommune om ressursbruk etter sektor, dekningsgrader etter kjønn og alder foruten en rekke individkjennetegn. Når vi finner at mange av de «tyngre» brukerne av kommunale tjenester i Bykle blir løftet opp til et høyt nivå for utvidet inntekt, synes dette å være et rimelig resultat på bakgrunn av den høye ressursbruken i tjenesteytingen.

Austrheim skiller seg ut som den kommunen som har lavest inntektsandel for kommunale brukersubsidier. Kommunen har forholdsvis høye markedsinntekter og lave kommunale brukersubsidier per innbygger. Kom-

munen skiller seg også ut ved at de kommunale brukersubsidiene har en forholdsvis sterk utjevne effekt. Dette kan bidra til å forklare hvorfor ulikheten i fordelingen av utvidet inntekt ligger om lag på samme nivå som for hele landet, til tross for at markedsinntektene utgjør en høy inntektsandel. Vi finner at det særlig er eldreomsorgen som bidrar med en utjevne effekt i Austrheim. Dette har sammenheng med at de eldre i Austrheim er forholdsvis sterkt representert i de lavere desiler for utvidet inntekt, noe som skyldes at de eldre i Austrheim i gjennomsnitt mottar forholdsvis lave markedsinntekter, kontantoverføringer og kommunale brukersubsidier (sammenliknet med hele landet). Tilbudet av grunnskoleutdanning i Austrheim har en tilnærmet nøytral effekt på fordelingen av utvidet inntekt.

Referanser

Atkinson, A.B., L. Rainwater og T.M. Smeeding (1995): *Income distribution in OECD countries*, *Social Policy Studies* 18, OECD.

Epland, J. (1998): *Endringer i fordelingen av husholdningsinntekt 1986-1996*, Rapport 98/17, Statistisk sentralbyrå.

Langørgen, A. (2001): *Inntektssystemet for kommune: Måling av utgiftsbehov og fordelingsvirkninger*, Rapport 2002/27, Statistisk sentralbyrå.

Langørgen, A. og R. Aaberge (2002): *Fordelingsvirkninger av kommunal tjenesteproduksjon*, Norsk økonomisk tidsskrift 116, 1-26.

Mogstad, M. (2003): *Analyse av fattigdom og inntektsulikhet basert på registerdata*, Hovedoppgave ved Økonomisk institutt, Universitetet i Oslo.

NOU (1996:1): *Et enklere og mer rettferdig inntektssystem for kommuner og fylkeskommuner*, Kommunal- og arbeidsdepartementet.

NOU (1997:8): *Om finansiering av kommunesektoren*, Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Aaberge, R. og A. Langørgen (2003): *Measuring the benefits from public services: The effects of local government spending on the distribution of income in Norway*, Discussion Papers 339, Statistisk sentralbyrå.

Aaberge, R. og I. Melby (1998): *The sensitivity of income inequality to choice of equivalence scales*, *Review of Income and Wealth* 44, 565-569.

Åserud, R. (2000): *Analyse av inntektsfordeling og inntektsulikhet basert på registerdata*, Hovedoppgave ved Økonomisk institutt, Universitetet i Oslo.

Vedlegg**Tabell A.1. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt etter kommune, 1998**

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier		Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten		Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
0101 Halden	204 000	0,212	23 000	-0,046	0513 Skjåk	195 200	0,185	24 800	-0,076
0104 Moss	208 700	0,211	23 600	-0,006	0514 Lom	198 500	0,201	24 500	-0,061
0105 Sarpsborg	206 200	0,196	24 600	-0,034	0515 Vågå	192 600	0,188	23 400	-0,055
0106 Fredrikstad	207 700	0,205	23 600	-0,037	0516 Nord-Fron	201 300	0,195	23 700	-0,049
0111 Hvaler	212 200	0,213	19 900	-0,044	0517 Sel	190 600	0,188	20 600	-0,041
0118 Aremark	219 600	0,242	26 100	-0,025	0519 Sør-Fron	201 300	0,212	25 400	-0,054
0119 Marker	198 700	0,199	20 700	-0,065	0520 Ringeby	197 100	0,200	23 300	-0,058
0121 Rømskog	202 100	0,160	26 400	-0,064	0521 Øyer	196 100	0,191	18 900	0,034
0122 Trøgstad	210 100	0,210	19 600	-0,083	0522 Gausdal	194 100	0,189	21 000	-0,030
0123 Spydeberg	220 300	0,211	20 300	-0,093	0528 Østre Toten	204 600	0,198	23 300	0,004
0124 Askim	212 100	0,201	25 000	-0,069	0529 Vestre Toten	208 100	0,184	21 900	-0,057
0125 Eidsberg	209 000	0,210	21 700	-0,064	0532 Jevnaker	205 600	0,192	21 300	-0,064
0127 Skiptvet	207 400	0,196	21 400	-0,055	0533 Lunner	214 600	0,184	20 800	-0,032
0128 Rakkestad	207 600	0,219	20 100	-0,069	0534 Gran	205 600	0,194	23 000	-0,072
0135 Råde	215 900	0,191	21 800	0,003	0536 Søndre Land	194 700	0,187	24 000	-0,049
0136 Rygge	219 800	0,212	22 200	-0,045	0538 Nordre Land	187 300	0,187	21 300	-0,044
0137 Våler	229 000	0,209	22 600	-0,064	0540 Sør-Aurdal	196 600	0,214	22 600	-0,034
0138 Hobøl	219 600	0,203	18 900	-0,087	0541 Etnedal	188 000	0,192	29 800	-0,021
0211 Vestby	231 400	0,204	22 700	-0,080	0542 Nord-Aurdal	204 900	0,200	24 900	-0,032
0213 Ski	242 700	0,200	23 900	-0,046	0543 Vestre Slidre	198 200	0,193	27 100	-0,022
0214 Ås	236 800	0,212	25 500	-0,042	0544 Øystre Slidre	194 700	0,193	19 200	-0,051
0215 Frogn	246 800	0,230	23 900	-0,024	0545 Vang	205 100	0,161	36 500	-0,014
0216 Nesodden	232 800	0,204	21 600	-0,001	0602 Drammen	222 000	0,224	26 200	-0,042
0217 Oppegård	260 000	0,209	24 900	-0,035	0604 Kongsberg	232 500	0,207	24 500	-0,066
0219 Bærum	285 300	0,269	27 700	0,011	0605 Ringerike	213 500	0,206	24 700	-0,034
0220 Asker	291 200	0,286	27 300	0,015	0612 Hole	265 000	0,297	25 100	-0,012
0221 Aurskog-Høland	209 100	0,199	20 400	-0,061	0615 Flå	215 300	0,202	30 700	-0,001
0226 Sørumsund	237 000	0,202	22 100	-0,046	0616 Nes	211 300	0,187	28 600	-0,028
0227 Fet	239 800	0,206	23 400	-0,036	0617 Gol	210 200	0,200	24 000	-0,019
0228 Rælingen	232 700	0,204	20 700	0,007	0618 Hemsedal	224 000	0,218	32 700	-0,009
0229 Enebakk	231 000	0,202	22 300	-0,019	0619 Ål	205 000	0,185	25 300	-0,046
0230 Lørenskog	243 900	0,205	22 800	-0,023	0620 Hol	225 100	0,193	36 700	0,016
0231 Skedsmo	235 900	0,200	22 900	-0,018	0621 Sigdal	204 700	0,200	22 700	-0,062
0233 Nittedal	241 400	0,190	24 000	-0,029	0622 Krødsherad	204 800	0,198	20 800	-0,057
0234 Gjerdrum	241 300	0,214	19 800	-0,009	0623 Modum	208 700	0,198	23 500	-0,060
0235 Ullensaker	238 600	0,200	25 000	-0,045	0624 Øvre Eiker	215 000	0,208	23 800	-0,051
0236 Nes	217 100	0,194	21 300	-0,074	0625 Nedre Eiker	211 400	0,195	21 800	-0,043
0237 Eidsvoll	216 000	0,198	22 900	-0,067	0626 Lier	238 900	0,222	24 200	-0,026
0238 Nannestad	222 800	0,198	23 000	-0,082	0627 Røyken	236 900	0,207	20 100	-0,042
0239 Hurdal	194 500	0,188	18 400	-0,015	0628 Hurum	218 900	0,196	20 900	-0,058
0301 Oslo	241 700	0,286	29 000	0,005	0631 Flesberg	216 900	0,196	23 600	-0,093
0402 Kongsvinger	203 600	0,207	22 800	-0,022	0632 Rollag	209 900	0,172	27 200	-0,073
0403 Hamar	210 800	0,202	23 400	-0,012	0633 Nore og Uvdal	207 000	0,181	32 100	-0,051
0412 Ringsaker	199 900	0,193	21 500	-0,027	0701 Borre	213 700	0,202	22 500	-0,005
0415 Løten	193 900	0,183	20 400	-0,007	0702 Holmestrand	213 800	0,202	24 400	-0,031
0417 Stange	201 900	0,195	22 700	-0,039	0704 Tønsberg	217 500	0,216	24 300	-0,028
0418 Nord-Odal	191 600	0,194	18 200	-0,078	0706 Sandefjord	215 700	0,223	23 100	-0,016
0419 Sør-Odal	208 800	0,200	24 600	-0,065	0709 Larvik	215 900	0,209	24 000	-0,044
0420 Eidskog	186 700	0,202	19 000	-0,059	0711 Svelvik	218 900	0,201	20 500	-0,031
0423 Grue	200 200	0,211	23 200	-0,059	0713 Sande	220 400	0,202	22 200	-0,074
0425 Åsnes	195 800	0,202	20 200	-0,092	0714 Hof	204 600	0,201	18 400	-0,071
0426 Våler	199 200	0,191	23 100	-0,069	0716 Våle	216 700	0,201	17 500	-0,097
0427 Elverum	203 300	0,195	22 600	-0,030	0718 Ramnes	213 200	0,212	17 500	-0,044
0428 Trysil	190 800	0,189	24 900	-0,046	0719 Andebu	201 500	0,205	17 200	-0,063
0429 Åmot	194 900	0,208	24 900	0,005	0720 Stokke	215 400	0,190	24 500	-0,021
0430 Stor-Elvdal	191 600	0,204	23 700	-0,046	0722 Nøtterøy	231 200	0,236	22 100	-0,024
0432 Rendalen	193 600	0,182	33 400	-0,011	0723 Tjøme	221 900	0,250	20 800	-0,055
0434 Engerdal	195 500	0,176	33 300	0,025	0728 Lardal	207 100	0,194	23 100	-0,087
0436 Tolga	190 800	0,169	27 000	-0,008	0805 Porsgrunn	212 300	0,193	24 700	-0,018
0437 Tynset	204 000	0,179	22 800	-0,021	0806 Skien	212 800	0,200	24 800	-0,030
0438 Alvdal	204 200	0,178	24 100	-0,004	0807 Notodden	212 600	0,201	26 000	-0,008
0439 Folldal	196 600	0,162	29 800	-0,048	0811 Siljan	209 500	0,173	18 600	-0,007
0441 Os	192 900	0,174	24 900	-0,051	0814 Bamble	220 100	0,193	24 000	-0,044
0501 Lillehammer	211 000	0,195	22 900	-0,006	0815 Kragerø	201 600	0,195	24 800	-0,025
0502 Gjøvik	204 600	0,197	23 500	0,000	0817 Drangedal	192 000	0,178	22 600	-0,076
0511 Dovre	195 700	0,185	22 900	-0,071	0819 Nome	210 600	0,199	27 500	-0,047
0512 Lesja	196 100	0,176	25 400	-0,043	0821 Bø	205 800	0,216	20 400	-0,005
					0822 Sauherad	201 700	0,192	21 200	-0,067

Tabell A.1. forts.

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier		Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten		Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
0826 Tinn	216 900	0,182	34 400	-0,032	1219 Bømlo	219 400	0,192	24 900	-0,022
0827 Hjartdal	208 100	0,222	24 300	-0,069	1221 Stord	226 100	0,177	24 200	-0,042
0828 Seljord	206 300	0,190	24 800	-0,060	1222 Fitjar	221 900	0,202	20 100	0,000
0829 Kviteseid	189 800	0,199	18 800	-0,089	1223 Tysnes	202 500	0,207	23 700	-0,083
0830 Nissedal	203 200	0,194	31 100	-0,008	1224 Kvinnherad	219 800	0,168	32 300	-0,043
0831 Fyresdal	200 000	0,170	27 400	0,002	1227 Jondal	219 500	0,192	31 300	-0,054
0833 Tokke	216 000	0,170	40 800	-0,042	1228 Odda	215 900	0,168	33 500	-0,048
0834 Vinje	226 700	0,173	45 600	0,002	1231 Ullensvang	206 200	0,185	25 100	-0,076
0901 Risør	211 000	0,220	25 600	-0,025	1232 Eidfjord	250 500	0,126	82 900	0,054
0904 Grimstad	222 200	0,238	25 100	-0,055	1233 Ulvik	212 500	0,161	46 100	-0,033
0906 Arendal	215 500	0,199	25 300	-0,032	1234 Granvin	202 400	0,146	33 300	-0,004
0911 Gjerstad	193 000	0,199	18 300	-0,096	1235 Voss	209 000	0,179	26 800	-0,015
0912 Vegårshei	199 300	0,166	26 900	-0,029	1238 Kvam	214 200	0,185	24 500	-0,069
0914 Tvedestrand	213 300	0,223	24 400	-0,071	1241 Fusa	224 200	0,196	26 600	-0,084
0919 Froland	204 300	0,177	23 100	-0,083	1242 Samnanger	212 700	0,184	23 300	-0,116
0926 Lillesand	216 800	0,203	21 700	-0,053	1243 Os	226 400	0,194	24 000	0,011
0928 Birkenes	199 000	0,179	22 100	-0,058	1244 Austevoll	254 800	0,249	23 000	-0,079
0929 Åmli	193 800	0,171	27 800	-0,045	1245 Sund	226 200	0,207	21 900	-0,091
0935 Iveland	204 200	0,147	31 200	-0,047	1246 Fjell	229 300	0,196	23 000	-0,066
0937 Evje og Hornnes	202 300	0,180	21 400	-0,029	1247 Askøy	219 000	0,177	25 000	-0,033
0938 Bygland	209 400	0,183	33 900	-0,046	1251 Vaksdal	203 200	0,157	29 700	-0,028
0940 Valle	232 600	0,174	50 800	-0,011	1252 Modalen	258 700	0,144	79 900	0,109
0941 Bykle	318 700	0,142	128 400	0,091	1253 Osterøy	212 700	0,187	27 800	-0,011
1001 Kristiansand	217 500	0,207	25 300	-0,015	1256 Meland	211 000	0,189	19 500	-0,052
1002 Mandal	211 400	0,191	26 900	-0,041	1259 Øygarden	218 700	0,187	31 200	0,024
1003 Farsund	221 500	0,191	26 600	-0,056	1260 Radøy	201 700	0,190	15 700	-0,102
1004 Flekkefjord	213 700	0,198	25 700	-0,052	1263 Lindås	214 500	0,187	19 400	-0,066
1014 Vennesla	204 300	0,169	25 800	-0,022	1264 Austrheim	230 600	0,220	16 000	-0,174
1017 Songdalen	202 600	0,171	20 700	-0,058	1265 Fedje	218 700	0,216	24 400	0,086
1018 Søgne	240 100	0,261	22 800	-0,050	1266 Masfjorden	211 500	0,166	34 700	-0,021
1021 Marnardal	205 400	0,184	25 700	-0,062	1401 Flora	229 500	0,195	28 300	-0,004
1026 Åseral	236 900	0,149	60 800	-0,019	1411 Gulen	221 600	0,208	31 600	-0,054
1027 Audnedal	199 700	0,175	23 400	-0,062	1412 Solund	227 500	0,195	41 000	0,001
1029 Lindesnes	201 600	0,189	25 500	-0,050	1413 Hyllestad	211 700	0,202	30 200	-0,070
1032 Lyngdal	210 100	0,201	23 400	-0,064	1416 Høyanger	232 200	0,154	38 600	-0,040
1034 Hægebostad	208 400	0,178	28 300	-0,029	1417 Vik	205 500	0,166	29 900	-0,012
1037 Kvinesdal	207 700	0,175	28 500	-0,053	1418 Balestrand	215 300	0,165	39 800	0,025
1046 Sirdal	262 800	0,144	77 900	-0,028	1419 Leikanger	213 500	0,151	20 300	-0,047
1101 Eigersund	225 400	0,188	28 300	-0,065	1420 Sogndal	216 400	0,182	23 300	-0,023
1102 Sandnes	231 700	0,211	23 600	-0,024	1421 Aurland	239 300	0,146	60 500	0,023
1103 Stavanger	245 100	0,251	26 500	-0,040	1422 Lærdal	215 500	0,166	36 200	-0,020
1106 Haugesund	218 000	0,217	24 500	-0,028	1424 Årdal	235 400	0,156	29 900	-0,063
1111 Sokndal	200 100	0,188	17 700	-0,093	1426 Luster	207 700	0,167	33 200	0,006
1112 Lund	205 400	0,174	23 500	-0,066	1428 Askvoll	204 400	0,193	24 100	-0,073
1114 Bjerkreim	225 700	0,182	27 400	-0,078	1429 Fjaler	194 500	0,212	25 400	-0,006
1119 Hå	234 300	0,203	27 600	-0,054	1430 Gaular	213 600	0,187	25 300	-0,114
1120 Klepp	230 800	0,183	24 700	-0,046	1431 Jølster	210 600	0,171	24 100	-0,097
1121 Time	237 000	0,210	24 100	-0,057	1432 Førde	224 700	0,185	24 100	0,004
1122 Gjesdal	224 300	0,190	24 100	-0,028	1433 Naustdal	219 100	0,177	26 600	-0,072
1124 Sola	260 400	0,234	27 500	-0,034	1438 Bremanger	222 200	0,188	28 600	-0,086
1127 Randaberg	267 000	0,269	25 300	-0,021	1439 Vågsøy	228 100	0,225	22 000	-0,075
1129 Forsand	260 200	0,162	63 900	-0,023	1441 Selje	218 100	0,208	21 500	-0,075
1130 Strand	222 700	0,185	27 300	-0,028	1443 Eid	210 300	0,179	21 200	-0,024
1133 Hjelmeland	236 400	0,186	41 400	-0,035	1444 Hornindal	207 700	0,165	27 500	-0,083
1134 Suldal	235 200	0,148	53 100	-0,017	1445 Gloppen	211 700	0,178	26 600	-0,030
1135 Sauda	209 000	0,168	26 600	-0,020	1449 Stryn	213 400	0,192	23 100	-0,086
1141 Finnøy	221 100	0,205	26 200	-0,067	1502 Molde	221 400	0,188	24 200	0,006
1142 Rennesøy	227 800	0,195	21 500	-0,083	1503 Kristiansund	204 900	0,196	24 000	-0,023
1144 Kvitsøy	232 900	0,178	38 900	0,060	1504 Ålesund	226 300	0,210	24 800	-0,004
1145 Bokn	261 900	0,319	25 300	-0,075	1511 Vanylven	211 300	0,186	23 300	-0,071
1146 Tysvær	225 600	0,173	31 800	-0,055	1514 Sande	220 200	0,200	23 900	-0,061
1149 Karmøy	221 200	0,198	24 800	-0,061	1515 Herøy	243 400	0,234	26 100	-0,067
1151 Utsira	257 900	0,189	56 700	0,085	1516 Ulstein	242 800	0,218	26 000	-0,035
1154 Vindafjord	223 800	0,206	21 800	-0,072	1517 Hareid	220 700	0,207	22 000	0,011
1201 Bergen	223 900	0,225	24 000	-0,032	1519 Volda	211 000	0,181	25 900	-0,044
1211 Etne	214 600	0,193	23 700	-0,084	1520 Ørsta	212 400	0,174	26 400	-0,015
1214 Ølen	213 300	0,193	23 300	-0,091	1523 Ørskog	214 200	0,174	26 000	-0,078
1216 Sveio	210 300	0,178	22 400	-0,097	1524 Norddal	218 600	0,162	36 600	-0,017

Tabell A.1. forts.

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier		Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per inn- bygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per inn- bygger	Konsentra- per inn- bygger sjons- koeffisienten		Kroner per inn- bygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per inn- bygger	Konsentra- per inn- bygger sjons- koeffisienten
1525 Stranda	217 700	0,169	25 400	-0,016	1743 Høylandet	200 700	0,181	24 400	-0,078
1526 Stordal	214 800	0,186	26 500	0,082	1744 Overhalla	203 200	0,171	21 900	-0,055
1528 Sykkylven	223 600	0,199	22 800	-0,002	1748 Fosnes	198 700	0,143	33 400	0,046
1529 Skodje	214 900	0,185	20 100	-0,047	1749 Flatanger	205 400	0,161	39 300	0,042
1531 Sula	217 300	0,187	22 700	-0,037	1750 Vikna	203 500	0,188	23 600	-0,052
1532 Giske	230 000	0,211	21 200	-0,056	1751 Nærøy	198 800	0,187	25 500	-0,034
1534 Haram	220 700	0,183	25 200	-0,066	1755 Leka	228 200	0,186	45 100	0,014
1535 Vestnes	217 500	0,172	33 600	0,036	1804 Bodø	227 300	0,179	27 400	0,010
1539 Rauma	206 900	0,177	25 300	-0,020	1805 Narvik	220 800	0,181	33 100	0,086
1543 Nesset	210 700	0,193	30 100	-0,036	1811 Bindal	202 000	0,183	32 600	0,006
1545 Midsund	218 800	0,202	22 700	-0,059	1812 Sømna	196 900	0,181	28 500	0,018
1546 Sandøy	227 100	0,203	27 600	-0,050	1813 Brønnøy	205 300	0,174	27 500	-0,021
1547 Aukra	216 300	0,190	21 500	-0,017	1815 Vega	200 600	0,184	31 300	-0,026
1548 Fræna	217 900	0,192	24 100	-0,042	1816 Vevelstad	212 800	0,190	46 300	-0,011
1551 Eide	213 000	0,202	21 300	-0,028	1818 Herøy	230 600	0,270	31 200	-0,001
1554 Averøy	207 800	0,200	20 400	-0,073	1820 Alstahaug	212 700	0,183	27 500	-0,030
1556 Frei	211 600	0,189	19 200	-0,076	1822 Leirfjord	196 100	0,187	29 000	-0,029
1557 Gjemnes	209 100	0,177	23 700	-0,095	1824 Vefsn	213 200	0,166	28 400	-0,025
1560 Tingvoll	197 400	0,176	25 400	-0,072	1825 Grane	200 500	0,160	32 800	-0,015
1563 Sunndal	216 800	0,163	31 500	0,003	1826 Hattfjelldal	196 700	0,172	36 000	0,055
1566 Surnadal	198 200	0,179	25 900	-0,087	1827 Dønna	203 700	0,189	34 200	-0,024
1567 Rindal	191 900	0,174	23 800	-0,060	1828 Nesna	195 200	0,178	27 000	0,012
1569 Aure	200 700	0,195	28 400	-0,041	1832 Hemnes	200 700	0,150	32 900	-0,036
1571 Halså	194 800	0,182	28 500	-0,021	1833 Rana	214 800	0,172	31 100	0,013
1572 Tustna	196 700	0,174	30 100	-0,001	1834 Lurøy	200 000	0,193	31 500	-0,043
1573 Smøla	207 600	0,206	27 500	-0,044	1835 Træna	213 500	0,213	33 300	0,086
1601 Trondheim	216 500	0,211	24 100	0,011	1836 Rødøy	193 900	0,172	35 800	0,053
1612 Hemne	200 400	0,182	24 100	-0,085	1837 Meløy	212 200	0,170	29 400	-0,042
1613 Snillfjord	189 200	0,181	27 300	0,018	1838 Gildeskål	196 600	0,178	30 500	-0,058
1617 Hitra	198 100	0,206	21 200	-0,062	1839 Beiarn	188 800	0,163	38 200	0,079
1620 Frøya	208 500	0,237	23 900	-0,028	1840 Saltdal	211 600	0,159	36 200	-0,035
1621 Ørland	201 000	0,190	20 200	-0,039	1841 Fauske	209 700	0,169	32 200	-0,025
1622 Agdenes	187 500	0,190	19 800	-0,038	1842 Skjerstad	190 900	0,190	31 900	-0,015
1624 Rissa	197 200	0,183	23 600	-0,076	1845 Sørfold	210 000	0,195	30 000	0,031
1627 Bjugn	192 200	0,189	21 000	-0,056	1848 Steigen	196 300	0,164	31 700	-0,032
1630 Årfjord	196 700	0,183	23 400	-0,058	1849 Hamarøy	203 800	0,160	34 500	-0,039
1632 Roan	194 200	0,193	26 200	-0,036	1850 Tysfjord	206 500	0,171	34 700	-0,007
1633 Osen	199 200	0,179	31 300	0,032	1851 Lødingen	204 300	0,176	26 700	-0,048
1634 Oppdal	202 200	0,182	25 600	-0,032	1852 Tjeldsund	207 500	0,173	30 100	-0,014
1635 Rennebu	184 500	0,177	22 200	-0,059	1853 Evenes	205 200	0,171	31 400	-0,053
1636 Meldal	191 200	0,180	23 000	-0,055	1854 Ballangen	197 500	0,175	27 600	-0,051
1638 Orkdal	205 800	0,177	25 800	-0,048	1856 Røst	235 200	0,195	35 400	0,095
1640 Røros	202 500	0,178	25 300	0,017	1857 Værøy	208 800	0,183	32 200	0,095
1644 Holtålen	197 100	0,170	26 100	-0,090	1859 Flakstad	217 900	0,203	27 000	0,022
1648 Midtre Gauldal	192 600	0,175	22 900	-0,059	1860 Vestvågøy	205 600	0,191	26 000	-0,026
1653 Melhus	205 200	0,170	22 500	-0,010	1865 Vågan	212 600	0,187	28 400	-0,029
1657 Skaun	199 400	0,166	20 800	-0,036	1866 Hadsel	205 300	0,178	28 200	-0,024
1662 Klæbu	218 800	0,167	25 400	-0,048	1867 Bø	194 900	0,197	27 600	-0,015
1663 Malvik	218 600	0,182	22 700	-0,042	1868 Øksnes	211 600	0,209	25 500	-0,053
1664 Selbu	198 800	0,187	22 900	-0,054	1870 Sortland	210 200	0,195	27 800	-0,058
1665 Tydal	224 300	0,148	50 000	0,049	1871 Andøy	217 300	0,201	30 600	0,027
1702 Steinkjer	203 200	0,172	25 500	-0,048	1874 Moskenes	219 900	0,209	29 600	0,067
1703 Namsos	207 300	0,179	26 200	-0,041	1901 Harstad	218 300	0,175	30 500	0,025
1711 Meråker	189 900	0,166	26 000	0,014	1902 Tromsø	224 200	0,200	28 200	0,060
1714 Stjørdal	208 100	0,187	22 600	-0,049	1911 Kvæfjord	218 900	0,163	40 900	0,020
1717 Frosta	194 400	0,183	23 100	-0,049	1913 Skånland	205 200	0,180	27 000	-0,050
1718 Leksvik	200 100	0,195	20 500	-0,077	1915 Bjarkøy	218 100	0,167	49 300	0,023
1719 Levanger	207 400	0,182	25 100	-0,010	1917 Ibestad	203 400	0,188	32 500	-0,073
1721 Verdal	193 900	0,174	22 300	-0,025	1919 Gratangen	197 200	0,175	35 200	0,012
1723 Mosvik	201 600	0,154	35 700	-0,031	1920 Lavangen	206 100	0,188	34 700	-0,029
1724 Verran	185 900	0,171	25 200	0,089	1922 Bardu	220 100	0,163	28 400	0,022
1725 Namdalseid	197 100	0,169	28 700	0,065	1923 Salangen	205 800	0,163	31 100	-0,035
1729 Inderøy	197 800	0,179	19 800	-0,064	1924 Målselv	216 000	0,170	28 700	0,011
1736 Snåsa	192 400	0,168	26 400	0,003	1925 Sørreisa	208 200	0,165	28 100	-0,058
1738 Lierne	197 800	0,169	35 900	0,001	1926 Dyrøy	199 600	0,176	31 300	-0,004
1739 Røyrvik	239 800	0,129	63 300	0,125	1927 Tranøy	203 100	0,180	30 800	-0,007
1740 Namsskogan	216 700	0,156	49 100	0,012	1928 Torsken	194 600	0,177	35 500	0,028
1742 Grong	201 500	0,156	28 600	-0,046	1929 Berg	212 300	0,169	32 100	-0,011

Tabell A.1. forts.

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1931 Lenvik	217 800	0,197	30 200	-0,006
1933 Balsfjord	198 300	0,182	25 100	-0,027
1936 Karlsøy	227 500	0,205	31 400	-0,022
1938 Lyngen	215 600	0,176	29 100	-0,046
1939 Storfjord	215 900	0,183	36 000	0,029
1940 Kåfjord - Gaivuotna	211 200	0,169	38 100	0,009
1941 Skjervøy	214 900	0,171	28 500	-0,014
1942 Nordreisa	209 500	0,176	29 100	-0,023
1943 Kvænangen	209 900	0,174	37 700	-0,004
2002 Vardø	235 200	0,198	35 300	-0,005
2003 Vadsø	235 700	0,156	32 300	-0,002
2004 Hammerfest	238 800	0,168	37 900	0,010
2011 Guovdageaidnu - Kautokeino	218 200	0,164	50 600	0,033
2012 Alta	227 600	0,184	33 700	-0,017
2014 Loppa	217 000	0,173	38 200	-0,008
2015 Hasvik	225 900	0,166	43 900	-0,015
2017 Kvalsund	221 900	0,184	40 200	0,021
2018 Måsøy	226 300	0,188	35 700	0,016
2019 Nordkapp	226 100	0,186	31 900	0,007
2020 Porsanger	230 100	0,168	37 000	0,006
2021 Karasjohka - Karasjok	230 800	0,174	44 800	0,054
2022 Lebesby	224 100	0,190	41 300	0,030
2023 Gamvik	224 600	0,171	47 000	0,048
2024 Berlevåg	218 400	0,176	37 200	0,012
2025 Deatnu - Tana	225 600	0,182	36 500	0,002
2027 Unjarga-Nesseby	216 800	0,165	44 200	0,018
2028 Båtsfjord	230 300	0,196	34 300	-0,010
2030 Sør-Varanger	228 900	0,164	37 600	0,050

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.2. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med lav utvidet inntekt per innbygger, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
Kommuner med 0-4999 innbyggere				
1635 Rennebu	184 500	0,177	22 200	-0,059
1724 Verran	185 900	0,171	25 200	0,089
1622 Agdenes	187 500	0,190	19 800	-0,038
0541 Etnedal	188 000	0,192	29 800	-0,021
1839 Beiarn	188 800	0,163	38 200	0,079
Kommuner med 5000-19999 innbyggere				
0420 Eidskog	186 700	0,202	19 000	-0,059
0538 Nordre Land	187 300	0,187	21 300	-0,044
0517 Sel	190 600	0,188	20 600	-0,041
0428 Trysil	190 800	0,189	24 900	-0,046
0418 Nord-Odal	191 600	0,194	18 200	-0,078
Kommuner med minst 20000 innbyggere				
0412 Ringsaker	199 900	0,193	21 500	-0,027
1702 Steinkjer	203 200	0,172	25 500	-0,048
0101 Halden	204 000	0,212	23 000	-0,046
0502 Gjøvik	204 600	0,197	23 500	0,000
0105 Sarpsborg	206 200	0,196	24 600	-0,034

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.3. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med høy utvidet inntekt per innbygger, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
Kommuner med 0-4 999 innbyggere				
0941 Bykle	318 700	0,142	128 400	0,091
0612 Hole	265 000	0,297	25 100	-0,012
1046 Sirdal	262 800	0,144	77 900	-0,028
1145 Bokn	261 900	0,319	25 300	-0,075
1129 Forsand	260 200	0,162	63 900	-0,023
Kommuner med 5 000-19 999 innbyggere				
1127 Randaberg	267 000	0,269	25 300	-0,021
1124 Sola	260 400	0,234	27 500	-0,034
0215 Frogn	246 800	0,230	23 900	-0,024
1515 Herøy	243 400	0,234	26 100	-0,067
1516 Ulstein	242 800	0,218	26 000	-0,035
Kommuner med minst 20 000 innbyggere				
0220 Asker	291 200	0,286	27 300	0,015
0219 Bærum	285 300	0,269	27 700	0,011
0217 Oppegård	260 000	0,209	24 900	-0,035
1103 Stavanger	245 100	0,251	26 500	-0,040
0230 Lørenskog	243 900	0,205	22 800	-0,023

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.4. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med lav ulikhet, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1232 Eidfjord	250 500	0,126	82 900	0,054
1739 Røyrvik	239 800	0,129	63 300	0,125
0941 Bykle	318 700	0,142	128 400	0,091
1748 Fosnes	198 700	0,143	33 400	0,046
1252 Modalen	258 700	0,144	79 900	0,109
1046 Sirdal	262 800	0,144	77 900	-0,028
1234 Granvin	202 400	0,146	33 300	-0,004
1421 Aurland	239 300	0,146	60 500	0,023
0935 Iveland	204 200	0,147	31 200	-0,047
1665 Tydal	224 300	0,148	50 000	0,049

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.5. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med høy ulikhet, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1145 Bokn	261 900	0,319	25 300	-0,075
0612 Hole	265 000	0,297	25 100	-0,012
0301 Oslo	241 700	0,286	29 000	0,005
0220 Asker	291 200	0,286	27 300	0,015
1818 Herøy	230 600	0,270	31 200	-0,001
1127 Randaberg	267 000	0,269	25 300	-0,021
0219 Bærum	285 300	0,269	27 700	0,011
1018 Søgne	240 100	0,261	22 800	-0,050
1103 Stavanger	245 100	0,251	26 500	-0,040
0723 Tjøme	221 900	0,250	20 800	-0,055

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.6. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med lave kommunale brukersubsidier, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1260 Radøy	201 700	0,190	15 700	-0,102
1264 Austrheim	230 600	0,220	16 000	-0,174
0719 Andebu	201 500	0,205	17 200	-0,063
0718 Ramnes	213 200	0,212	17 500	-0,044
0716 Våle	216 700	0,201	17 500	-0,097
1111 Sokndal	200 100	0,188	17 700	-0,093
0418 Nord-Odal	191 600	0,194	18 200	-0,078
0911 Gjerstad	193 000	0,199	18 300	-0,096
0714 Hof	204 600	0,201	18 400	-0,071
0239 Hurdal	194 500	0,188	18 400	-0,015

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.7. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med høye kommunale brukersubsidier, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
0941 Bykle	318 700	0,142	128 400	0,091
1232 Eidfjord	250 500	0,126	82 900	0,054
1252 Modalen	258 700	0,144	79 900	0,109
1046 Sirdal	262 800	0,144	77 900	-0,028
1129 Forsand	260 200	0,162	63 900	-0,023
1739 Røyrvik	239 800	0,129	63 300	0,125
1026 Åseral	236 900	0,149	60 800	-0,019
1421 Aurland	239 300	0,146	60 500	0,023
1151 Utsira	257 900	0,189	56 700	0,085
1134 Suldal	235 200	0,148	53 100	-0,017

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.8. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med utjevne bidrag fra kommunale tjenester, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1264 Austrheim	230 600	0,220	16 000	-0,174
1242 Samnanger	212 700	0,184	23 300	-0,116
1430 Gaular	213 600	0,187	25 300	-0,114
1260 Radøy	201 700	0,190	15 700	-0,102
0716 Våle	216 700	0,201	17 500	-0,097
1216 Sveio	210 300	0,178	22 400	-0,097
1431 Jølster	210 600	0,171	24 100	-0,097
0911 Gjerstad	193 000	0,199	18 300	-0,096
1557 Gjemnes	209 100	0,177	23 700	-0,095
0631 Flesberg	216 900	0,196	23 600	-0,093

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.9. Gjennomsnitt, ulikhet og bidraget fra kommunale brukersubsidier i fordelingen av utvidet inntekt. Kommuner med ulikhetsskapende bidrag fra kommunale tjenester, 1998

Kommune	Utvidet inntekt		Kommunale brukersubsidier	
	Kroner per innbygger	Ulikhet (Gini)	Kroner per innbygger	Konsentrasjonskoeffisienten
1739 Røyrvik	239 800	0,129	63 300	0,125
1252 Modalen	258 700	0,144	79 900	0,109
1856 Røst	235 200	0,195	35 400	0,095
1857 Værøy	208 800	0,183	32 200	0,095
0941 Bykle	318 700	0,142	128 400	0,091
1724 Verran	185 900	0,171	25 200	0,089
1265 Fedje	218 700	0,216	24 400	0,086
1805 Narvik	220 800	0,181	33 100	0,086
1835 Træna	213 500	0,213	33 300	0,086
1151 Utsira	257 900	0,189	56 700	0,085

Kilde: Statistisk sentralbyrå.